

18/19 mei 2019

Overweging

De tijd tussen Pasen en Hemelvaart lijkt een overgangstijd. In de eerste lezing horen we dat Paulus en Barnabas vol overtuiging het Goede Nieuws verkondigen, en dat ze vele leerlingen maken. In het Evangelie een heel ander verhaal. Jezus heeft net het Paasfeest gevierd met zijn leerlingen. Hij heeft brood uitgedeeld met de woorden: 'Dit is mijn lichaam' en over de kelk met wijn zegt Hij: 'Dit is mijn bloed'. Hij voegt er aan toe: 'Blijf dit doen om mij te gedenken'. Mysterieuze woorden, die een groot geloofsgeheim in zich dragen. De korte tekst van het Evangelie is een gedeelte van de afscheidsrede, die Jezus heeft gehouden na het Laatste Avondmaal. Het is als het ware zijn testament. Eigenlijk heeft hij niets, geen huis, geen bezittingen, en zelfs tegen zijn moeder heeft hij gezegd: 'Vrouw, wat is er tussen u en mij'? Wat heeft Hij dan wel? Hij geeft zijn leven voor het heil van de mensheid. Hij geeft hun een voorbeeld, hoe zij in verbondenheid met God, die Hij zijn vader noemt, hun leven in liefde en verbondenheid met de mensen moeten leven. Jezus heeft moeite met deze afscheidsrede. Hij is emotioneel, als hij die bonkige kerels die naar hem luisteren, kinderen noemt. Ze hebben zoveel meegemaakt met Jezus. Jezus bereidt hen voor op zijn definitieve afscheid. Na zijn opstanding zullen ze hem nog regelmatig zien, maar er komt een moment dat Hij voorgoed uit hun gezichtsveld zal verdwijnen. Hij belooft hun wel een Helper, de Heilige Geest te sturen. Vanuit de kracht van de Heilige Geest zullen ze zijn Testament in praktijk gaan brengen. Eén gebod zullen ze te allen tijde in de praktijk moeten brengen: Heb elkaar lief, zoals ik jullie heb lief gehad. De liefde tot God en tot elkaar is de norm. Jezus legt de norm enorm hoog. Jezus is zeer begaan met het lot van mensen, daarom ook heeft Hij moeite om afscheid te nemen. Een aantal TV-programma's zoomen in op het verschijnsel afscheid nemen en elkaar weer zien. Hello-goodbye, Eindelijk thuis, Spoorloos zijn wel de meest bekende. Mensen vliegen elkaar om de hals, omdat ze elkaar weer kunnen omhelzen. Anderen laten hun tranen de vrije loop, omdat ze afscheid van elkaar moeten nemen. Mensen zijn vaak tot in hun diepste wortels met elkaar verbonden.

Afscheid nemen in liefde is moeilijk. Als je op een dag te horen krijgt, dat de medische wetenschap niets meer voor je kan doen. Dat komt als een mokerslag binnen. Dan wordt je naar huis gestuurd met de boodschap: stel orde op zaken, want het einde van het leven is dichtbij. Dan pas merk je met hoeveel vezels je met deze wereld verbonden bent. Afscheid nemen van je partner, je kinderen, kleinkinderen, familie, de mensen om je heen, deze gemeenschap waar je je zo thuis voelt, de natuur enz... In eerste instantie ben je misschien boos en verdrietig, want wie wil er nu afscheid nemen van het leven? Het is een moeizaam proces om je los te wrikken van alle banden die je met dit leven verbinden. Hopelijk zijn er mensen om je heen die je bij dit moeizame proces te hulp komen en je helpen om tot berusting en aanvaarding te komen. Vanuit het geloof wordt een troostrijk en hoopvol perspectief aangereikt. De dood is een doorgang naar een onvergankelijk bestaan. Johannes schrijft in zijn eerste brief: God is liefde. Er staat niet: God betekent liefde. Het wezen van God is liefde. Allen en alles wat wij in dit leven liefhebben komt uit die oerbron: Liefde, en

dat noemen wij God. In deze liefde worden wij na de dood verbonden met de oerbron God die liefde is. Het vergankelijke wordt met onvergankelijkheid bekleed. Dat wordt uiteindelijk onze eindbestemming.

Nog niet zo lang geleden zat ik aan het bed van een doodzieke man. Hij lag in een ziekenhuisbed in de woonkamer. Er heerste een serene rust. Hij lag heel rustig met de ogen gesloten. Zo te zien had hij alles losgelaten. Ik ging bij zijn bed zitten en pakte zijn hand. Er lag een soort schijn over zijn gezicht. Ik pakte zijn hand. Ineens kneep hij in mijn hand. Ik boog me naar hem toe en hij fluisterde in mijn oor: 'ik ben zo nieuwsgierig naar de overkant'. Dezelfde nacht is hij rustig en vredig gestorven.